

Có lẽ còn thêm: chữ i b&#i ng&#i càng n&#i danh càng h&#p đ&#n và càng mau... n&#i ti&#ng.

M&#y tháng g&#n đây, b&# h&#i ký Th&#i Đ&#i C&#a Tôi c&#a Giáo s&# Vũ Qu&#c Thúc đã đ&#c nói t&#i nhi&#u qua nh&#ng bu&#i ra m&#t sách trong các c&#ng đ&#ng ng&#i Vi&#t t&#i Hoa K&# và t&#i Pháp. Tác ph&#m và tác gi&# đã nh&#n đ&#c nhi&#u s&# ca ng&#i, và x&#ng đáng đ&#c ca ng&#i.

Giáo s&# Vũ Qu&#c Thúc là m&#t tên tu&#i l&#n trong gi&#i trí th&#c Vi&#t Nam t&# nhi&#u năm qua, nay tu&#i đã ngoài 90 nh&#ng s&#c kho&# th&# ch&#t và tinh th&#n v&#n còn t&#t, đã th&#c hi&#n m&#t b&# h&#i ký g&#m hai cu&#n, c&#ng chung h&#n 1,100 trang mà ông khiêm t&#n vi&#t trong “Thay L&#i T&#a” là “cu&#n sách nh&#”.

“Cu&#n sách nh&#” &#y đã ghi l&#i “100 năm l&#ch s&#” Vi&#t Nam th&#i c&#n đ&#i đ&#y nh&#ng bi&#n đ&#ng l&#n, trong đó tác gi&# đã s&#ng ra sao và ch&#ng ki&#n nh&#ng gì. Bộ sách &#y là m&#t đóng góp tinh th&#n cao quý mà nhi&#u ng&#i, trong đó có nh&#ng c&#u môn sinh c&#a tác gi&#, đã nói đ&#n khi gi&#i thi&#u, phê bình b&# h&#i ký giá tr&# c&#a m&#t ch&#ng nhân đã tham d&# tích c&#c vào th&#i đ&#i c&#a mình.

Có lẽ tôi là ng&#i duy nh&#t đã nêu ra m&#t khuy&#t đi&#m trong b&# h&#i ký c&#a Gs. Vũ Qu&#c Thúc trong ph&#n ông nói v&# cu&#c “v&#n đ&#ng cho Vi&#t Nam đ&#c h&#ng quy ch&# trung l&#p theo qu&#c t&# công pháp” (trang 679-694 cu&#n II “Th&#i Đ&#i C&#a Tôi”).

S&# sai l&#m đ&#c phát hi&#n khi Ông Lê Doãn Kim, ng&#i đ&#c Gs. Vũ Qu&#c Thúc nh&#c t&#i trong đ&#n nói trên, và cũng là m&#t ng&#i quen thân v&#i tôi lâu năm, cho bi&#t tác gi&# Th&#i Đ&#i C&#a Tôi đã l&#m l&#n v&# th&#i đi&#m cũng nh&# đi&#n ti&#n c&#a cu&#c “H&#i Ngh&# Các Dân T&#c Đông D&#ng” đ&#c t&# ch&#c t&#i Phnom Penh năm 1965 mà Ông Kim đã đóng m&#t vai trò quan tr&#ng.

Sau khi h&#i thêm nh&#ng chi ti&#t và xem các tài li&#u đ&#n ch&#ng, tôi nghĩ c&#n ph&#i lên ti&#ng đ&# “s&# th&#t l&#ch s&#” đ&#c tôn tr&#ng và tác gi&# Th&#i Đ&#i C&#a Tôi có c&# h&#i hi&#u chính s&# sai l&#m, tuy ch&# liên quan đ&#n m&#t đ&#n nh&# trong b&# sách h&#n 1,100 trang nh&#ng có th&# &#nh h&#ng đ&#n giá tr&# c&#a toàn b&# tác ph&#m và khi&#n ng&#i đ&#c hi&#u sai v&# m&#t s&# ki&#n l&#ch s&# liên quan đ&#n cu&#c “Chi&#n tranh Vi&#t Nam Th&# II” (1960-1975). Vì v&#y, tôi đã vi&#t bài “H&#i Ngh&# Các Dân T&#c Đông D&#ng, M&#t Trang S&# B&# B&# Quên” (10.9.2010), cho th&#y H&#i ngh&# này đã đi&#n ra t&# ngày

1.3.1965 và có sự tham dự của phe Cộng sản (Bác Việt và Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam), chứ không phải đã được tổ chức sau khi Tổng thống Pháp De Gaulle từ Phnom Penh năm 1966 được diên văn kêu gọi trung lập hoá Đông Dương và phe Cộng sản đã tẩy chay không tham dự, như được viết trong Thời Đại Của Tôi.

Sau hơn hai tháng không nhận được phản hồi nào từ Gs. Vũ Quốc Thúc, tôi đã mời bạn liên lạc với Ông Lê Doãn Kim để thu thập thêm tài liệu và viết bài “Ông Lê Doãn Kim Lên Tổng thống Việt Nam” Phnom Penh 1965 và Vấn Đề Trung Lập Hoá Việt Nam”.

Ngay sau khi bài viết này được đăng trên vài diên đàn điện tử, ngày 15.12.2010, tôi nhận được hồi âm của Gs. Vũ Quốc Thúc với nội dung nguyên văn như sau:

“...

Tôi đã đọc bài bình luận của ông về với Hội Nghệ Đông Dương cùng vai trò của ông Lê Doãn Kim. Tôi rất mừng là những điều tôi viết trong tập hồi ký đã được quý vị chú ý mặc dù đôi khi tôi đó chỉ là những chuyện ‘nhỏ lẻ’ của một người đã cưu tu dưỡng, nuôi nấng cho con cháu mình biết hoàn cảnh lịch sử nào đã khiến cha, ông phải bỏ nước ra đi. Ngay trong cuốn 1 của tập Hồi Ký, tôi đã ghi rõ ‘Tổng các con cháu thân yêu của tôi’. Hơn nữa, cũng ngay trang đầu cuốn 1, “Đổi thay là lẽ thường” tôi đã nói trước là tôi không hề coi cuốn Hồi Ký của tôi là một thiên khảo luận về lịch sử hay một luận đề chính trị mà cũng như xã hội học. Quý vị đừng gì góp ý để hiểu đúng hay bỏ tức những chỗ sai sót là một sự hoan nghênh vô cùng khi tôi sẽ chờ đợi của tôi. Tôi thành thật tri ân.

Kính thư : Vũ Quốc Thúc”

Nhân dịp này tôi cũng xin thành thật cảm ơn Gs. Vũ Quốc Thúc về sự hồi âm trên đây với những lời lịch sự, hoà nhã và khiêm tốn của một nhà trí thức đã can đảm nhìn nhận sự lầm lẫn ít ỏi tránh khỏi khi viết sách, và do đó sự thật đã được tôn trọng, và cũng như vậy này đã được xếp lại trong êm đềm mà ngay lúc khi đưa cho đến khi kết thúc đã được diên ra trong tình thân hữu biết, để tôi thoải mái kính gửi bạn nghệ nghiệp liên hệ.

Tr&#nng h&#p này đáng đ&#c xem nh&# m&#t t&#m g&#nng đ&# gi&#i quy&#t nh&#ng b&#t đ&#ng quan đ&#m trong sinh ho&#t c&#a c&#ng đ&#ng ng&#i Vi&#t t&# h&#i ngo&#i, mà ti&#c thay nh&#ng s&# đ&# bi&#t ý ki&#n th&#ng b&# coi nh&# thù ngh&#ch và “đ&#i tho&#i” đã bi&#n thành l&#ng m&#, ph&# b&#ng.

Ngay trong v&# này, khi bài vi&#t hoà nh&# c&#a tôi v&#a đ&#c ph&# bi&#n đã đ&#c vài k&# coi nh&# c&# h&#i đ&# nh&#y vào khai thác, tung ra nh&#ng bài đánh hôi b&#ng th&# “v&#n ch&#nng” làm phi&#n nhi&#u ng&#i trên các m&#ng đ&#n t&# c&#a ng&#i Vi&#t h&#i ngo&#i. Ngoài bài c&#a các tác gi&# v&#i nh&#ng tên tu&#i xa l&# hay n&#c danh, còn có bài c&#a vài ng&#i đ&#c coi nh&# “trí th&#c”, trong đó có hai ông bác sĩ Nguy&#n Đ&#c An và Phùng Văn H&#nh.

Ông Nguy&#n Đ&#c An đã đ&#c gi&#i “áo tr&#ng” và c&#ng đ&#ng ng&#i Vi&#t t&#i Florida s&# h&#i t&# lâu vì nh&#ng hành đ&#ng ngh&#ch th&#ng mà ng&#i có đ&#u óc lành m&#nh không th&# hi&#u và vì tài đ&#ng chuy&#n đ&# vu kh&#ng ng&#i l&#ng thi&#n b&#ng th&# v&#n phong r&#t xa l&# v&#i nh&#ng ng&#i có giáo đ&#c đ&#n n&#i t&#ng b&# To&#a Th&#ng Th&#m Los Angeles ph&#t b&#i th&#ng Bs. Nguy&#n Xuân Quang, m&#t đ&#ng nghi&#p và thân t&#c v&#i ông, 16 tri&#u 80 ngàn M&# kim v&# t&#i ph&# b&#ng. Ông An nói r&#ng đã kháng cáo và b&#n án &#y đã b&# h&#y b&# nh&#ng không ai đ&#c trông th&#y b&#n án c&#a tòa kháng cáo. Ông An r&#t thêm ch&#c “ch&# t&#ch Văn Bút” nh&#ng &#c m&# không thành vì quá kém v&# tài năng cũng nh&# nhân cách nên đã quay l&#i ch&#ng phá đ&# cu&#i cùng b&# lo&#i ra kh&#i Văn Bút. Ông Nguy&#n Đ&#c An là ch&#ng minh hùng h&#n c&#a chân lý: b&#ng c&#p không b&#o đ&#m cho ki&#n th&#c và cũng không t&#o nên ph&#m cách c&#a m&#t con ng&#i.

Ông Phùng Văn H&#nh thì đã đ&#c c&#ng đ&#ng ng&#i Vi&#t t&#i Montréal bi&#t t&#i t&# lâu nh&# m&#t k&# chuyên gây r&#i, nh&#ng ch&# đ&#c nh&#ng ng&#i xa nghe tên khi ông ta l&#y m&#t câu ra kh&#i bài tham lu&#n c&#a tôi t&#i cu&#c H&#i th&#o Nhà Văn vì Hoà Bình (Writers for Peace) do Văn Bút Qu&#c T&# t&# ch&#c t&#i Bled (Slovenia) năm 2008 đ&# xuy&#n t&#c và vu cáo r&#ng tôi đã “vinh danh H&# Chí Minh” trong khi toàn bài &#y (Lights of Paris, Tears of Saigon- đính kèm) là m&#t b&#n cáo tr&#ng đánh thép k&#t t&#i c&# c&#ng s&#n l&#n th&#c dân đã đem tai &#ng đ&#n cho dân t&#c Vi&#t Nam mà l&#n đ&#u tiên đ&#c m&#t nhà văn Vi&#t Nam nói lên tr&#c di&#n đàn Văn Bút Qu&#c T&#, và đã đ&#c in vào tuy&#n t&#p tham lu&#n c&#a cu&#c h&#i th&#o và đ&#ng trên báo chí t&#i Bled.

Khi &#y, tôi đã im l&#ng, không tr&# l&#i s&# vu kh&#ng c&#a Ông Phùng Văn H&#nh vì tôi tin t&#ng &# s&# sáng su&#t và vô t&# c&#a ng&#i đ&#c, và vì bài vi&#t c&#a &#ng H&#nh đ&#y á&#y và gian trá khi ghép hai câu khác nhau (phân bi&#t b&#i đ&#u ch&#m câu) đ&# đ&#i tr&#ng thay đen mà m&#t h&#c sinh ti&#u h&#c cũng có th&# nh&#n ra. Nay, nhân chuy&#n liên quan đ&#n b&# h&#i ký c&#a Gs. Vũ Qu&#c Thúc, Ông H&#nh không có gì đ&# chen vào, bèn nh&#c l&#i lu&#n đ&#u vu kh&#ng cũ, đ&#ng th&#i m&#o danh h&#i viên “Trung tâm Văn Bút Québec, Canada” đ&# ph&# b&#ng và phá ho&#i Văn Bút Vi&#t Nam H&#i Ngo&#i (VBVNH) khi&#n Ban Ch&#p Hành VBVNH đã ph&#i ra m&#t Thông cáo Báo chí v&# hành đ&#ng di&#n r&# c&#a Ông H&#nh (đính kèm).



Như ch&#223;a đ&#223; di&#223;n r&#223;, Ông H&#223;nh còn kèm thêm năm b&#223;y bài t&#223;p h&#223;p c&#223;a th&#223; văn ch&#223;ng vụ kh&#223;ng và ph&#223; b&#223;ng c&#223;a nh&#223;ng tên tu&#223;i xa l&#223; ho&#223;c đ&#223; có thành tích ném b&#223;n ng&#223;i vô t&#223;i. Trong nh&#223;ng ng&#223;i Ông Phùng Văn H&#223;nh vi&#223;n đ&#223;n đ&#223; ph&#223; b&#223;ng ch&#223; có m&#223;t ng&#223;i đ&#223;ng đ&#223; tôi tr&#223; l&#223;i: Nguy&#223;n Văn Ch&#223;c.

Tr&#223;c khi di t&#223;n kh&#223;i Sài-Gòn năm 1975, Ông Nguy&#223;n Văn Ch&#223;c là m&#223;t lu&#223;t s&#223; và m&#223;t ngh&#223; sĩ t&#223;i Th&#223;ng Vi&#223;n VNCH. Tôi g&#223;p ông Ch&#223;c l&#223;n đ&#223;u tiên năm 1974 t&#223;i Toà án Quân s&#223; M&#223;t Tr&#223;n B&#223;n B&#223;ch Đ&#223;ng Sài-Gòn, khi ông c&#223;i cho m&#223;t b&#223; cáo trong v&#223; án tham nh&#223;ng, h&#223;i m&#223;i quy&#223;n th&#223; t&#223;i Công Ty Đ&#223;ng Vi&#223;t Nam, và tôi bi&#223;n h&#223; cho m&#223;t b&#223; cáo khác. Đây là m&#223;t v&#223; án l&#223;n liên quan đ&#223;n m&#223;t s&#223; viên ch&#223;c cao c&#223;p và th&#223;ng gia tên tu&#223;i t&#223;i Sài-Gòn, Ch&#223; L&#223;n th&#223;i y. Khi bi&#223;n h&#223; cho thân ch&#223;, Ông Ch&#223;c đ&#223; dùng h&#223;u h&#223;t thì gi&#223; đ&#223; đ&#223; kích T&#223;ng th&#223;ng Nguy&#223;n Văn Thi&#223;u nên viên chánh th&#223;m đ&#223; ph&#223;i đ&#223;i l&#223;n nh&#223;c nh&#223;. Lu&#223;t s&#223; Nguy&#223;n Văn Ch&#223;c đ&#223; l&#223;n l&#223;n ngh&#223; tr&#223;ng v&#223;i toà án, nh&#223;ng nh&#223; đó cùng v&#223;i vài giai tho&#223;i khác, ông đ&#223; đ&#223;c bi&#223;t nh&#223; là m&#223;t ngh&#223; sĩ đ&#223;i l&#223;p l&#223;n ti&#223;ng.

L&#223;n th&#223; hai tôi g&#223;p Ông Nguy&#223;n Văn Ch&#223;c là vào năm 1998 khi ông cùng Nhà văn Doãn Qu&#223;c S&#223; và Giáo s&#223; Lê H&#223;u M&#223;c t&#223;i Th&#223; đô Washington nhân danh “H&#223;i đ&#223;ng Nhân sĩ” đ&#223; tham đ&#223; Đ&#223;i H&#223;i Văn Bút Vi&#223;t Nam H&#223;i Ngo&#223;i (V BVNHN). “H&#223;i đ&#223;ng Nhân sĩ” do tôi v&#223;n đ&#223;ng thành l&#223;p m&#223;y tháng tr&#223;c, đ&#223; quy t&#223; đ&#223;c m&#223;t s&#223; nhân v&#223;t có uy tín trong c&#223;ng đ&#223;ng ng&#223;i Vi&#223;t h&#223;i ngo&#223;i nh&#223;m ti&#223;p tay gi&#223;i quy&#223;t nh&#223;ng x&#223;o tr&#223;n n&#223;i b&#223; V BVNHN do m&#223;t s&#223; nhà văn và “trí th&#223;c” &#223; trong và ngoài Văn Bút gây ra. Cuộc g&#223;p g&#223; th&#223; hai này là m&#223;t k&#223; ni&#223;m đ&#223;p, trong đó nói lên ý th&#223;c trách nhi&#223;m và ph&#223;m cách c&#223;a nh&#223;ng trí th&#223;c đ&#223;n thân. Sau đó, m&#223;i liên h&#223; gi&#223;a Ông Nguy&#223;n Văn Ch&#223;c và tôi tr&#223;n nên g&#223;n g&#223;i h&#223;n. Ông th&#223;ng g&#223;i đ&#223;n tho&#223;i cho tôi đ&#223; trao đ&#223;i v&#223; nh&#223;ng v&#223;n đ&#223; th&#223;i s&#223;.

M&#223;y năm g&#223;n đây, có nh&#223;ng đ&#223;u hi&#223;u cho th&#223;y tâm trí ông đ&#223;ng trên đà đi xu&#223;ng. Ông không còn nh&#223; nhi&#223;u và hi&#223;u bi&#223;t lu m&#223;, nh&#223;ng bài vi&#223;t c&#223;a ông đ&#223;y nh&#223;ng sai l&#223;m và ngôn t&#223; thô t&#223;c. Th&#223;m chí năm 2008 khi nghe tôi đi Bled tham đ&#223; cuộc H&#223;i th&#223;o Nhà Văn Vì Hoà Bình, Ông Ch&#223;c qu&#223; quy&#223;t trên th&#223; gi&#223;i không có thành ph&#223; nào tên Bled, dù đây là m&#223;t trung tâm du l&#223;ch n&#223;i ti&#223;ng &#223; Âu Châu và là n&#223;i t&#223; ch&#223;c nhi&#223;u h&#223;i ngh&#223; qu&#223;c t&#223; quan tr&#223;ng.

Trong tình tr ng tâm trí suy nh c nh v y, đáng l Ông Nguy n Văn Ch c nên ng ng c m bút, nh ng ông v n ti p t c vi t, và ti p t c ch i b i nhi u ng i, và t đ cao mình đ n m c th m th ng. Tôi không nghĩ ông làm nh v y vì vài ch c đồ-la nhu n bút, và khi nghe ông vi t gì đó ch i tôi, tôi ch c m th y th ng h i và bù ngùi cho s sa đ a c a m t “trí thù c”.

Ông Nguy n Văn Ch c đã t h mình, đ ng chung v i nh ng k th p h n ông r t nhi u, đ b l i kéo vào cu c sách đ ng theo ki u đ u t trong n i b Đài Vi t Nam H i Ngo i Vùng Hoa Th nh Đ n năm ngoái mà ông cũng nh nh ng ng i xa, không hi u rõ n i v , trong lúc c ng đ ng ng i Vi t đ a ph ng bi t rõ đây ch là chuy n tranh ch p cá nhân m n danh “ch ng c ng”, mà sau vài tháng không còn ai mu n nói t i, và cũng không còn ai mu n nghe, vì đang có nh ng v l ăng m , ph báng khác nóng h i h n đ c sách đ ng b i nh ng ng i mang đ th danh x ng, đ th b ng c p.

Trong tình tr ng điên lo n y, ông c u Đ i tá Vũ Văn L c (Giao Ch ) đã vi t m t bài dài r t ai oán nhan đ Ch i N a Đ i Em, trong đó có m t đo n không ai có th ch i cãi: “ cái đ t n c t do này, ch i b i đ c hi n pháp b o v trong tu chính án dân quy n. Và ch i th ng c p ngày x a là m t cái thú vô cùng h p đ n. Ph n l n các bài báo và tham lu n c a anh em vi t v quân đ i th ng đ cao chi n binh và m ng ch i t ng tá đã tr thành cái m t r t th i th ng.” Có l c n thêm: ch i b i ng i càng n i danh càng h p đ n và càng mau... n i ti ng.

M t l n n a, xin c m n Gs. Vũ Qu c Thúc, m t trong s ít trí thù c chính danh còn sót l i trong cõi t n n nh n nháo c a ng i Vi t h i ngo i.

20.12.2010